

Витрати на придбання ліцензії? Ні, не чули

Парадоксальними вкрапленнями в Податковому кодексі нікого не здивуєш. Це й зрозуміло, – головний податковий звід приймався в авральному режимі, без ретельного підходу. Окреме свідчення цього – ситуація з витратами підприємця за відповідний період та вартістю сплаченої ліцензії.

Для здійснення роздрібної торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами підприємцю необхідна ліцензія. Вартість ліцензії – істотна сума, яка іноді є стримуючим фактором для зайняття цією діяльністю. Проте, навіть сплативши вартість ліцензії, – така оплата не включається до витрат підприємця за відповідний податковий період. На цьому здоровий глузд Податкового кодексу і закінчується.

Як так, що витрати є, – реально понесені, але до витрат, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування відповідного періоду, такі витрати підприємець включити не може?.. Наведемо обґрунтування податкового органу (для зручності – в текстовому форматі та фотокопію):

«Головне управління Міндоходів у Чернівецькій області на виконання доручення Міністерства доходів і зборів України від 18.03.2014 N26214/7/99- 99-17-02-02-17, розглянуло Ваше звернення від 24.02.2014 року N23/0003127 та відповідно до ст.52 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року N22755-VI (далі по тексту – Кодекс) надає податкову консультацію.

Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою – підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, регулюється ст. 177 Кодексу.

Згідно із п. 177.2 ст. 177 Кодексу об'єктом

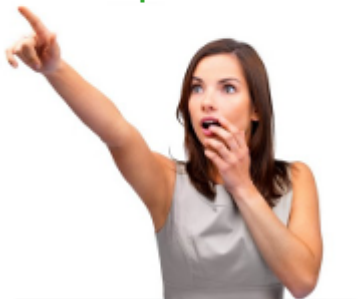
оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи – підприємця.

Відповідно до п. 177.4 ст. 177 Кодексу до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтвердженні витрати, що включаються до витрат операційної діяльності згідно із розділом III Кодексу.

Згідно із п. 138.1 ст. 138 розділу III Кодексу витрати, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування, складаються із витрат операційної діяльності, які визначаються згідно з п. 138.4, п. 138.6 – 13 8.9, пп. 138.10.2 – 138.10.4 п. 13 8.10, п. 138.11 ст. 138 Кодексу.

Вартість
обслуговування
підприємця
від 120 грн./міс.

Відповідно до пп. «ж» пп. 138.10.6 п. 138.10 ст. 138 Кодексу включаються до складу валових витрат витрати, понесені на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів (крім тих, вартість та строк використання яких відповідають ознакам, встановленим для основних засобів розділом I Кодексу, та підлягають амортизації у складі нематеріальних активів), виданих

державними органами для провадження господарської діяльності, в тому числі витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів на право здійснення за межами України вилову риби та морепродуктів, а також надання транспортних послуг.

Згідно з пп. 14.1.13 8 п. 14.1 ст. 14 цього Кодексу основні засоби – матеріальні активи, вартість яких перевищує 2500 грн, і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

Ліцензія на право здійснення роздрібно́ї торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами видається терміном на один рік із щоквартальною сплатою платежу.

Отже, ліцензії на право здійснення роздробної торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами з терміном дії один рік не відповідають критеріям, визначеним пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 Кодексу для основних засобів.

Враховуючи вищезазначене, фізичні особи – **підприємці, які здійснюють діяльність на загальних підставах не мають права відносити на витрати суму платежу, сплачену за придбання ліцензії на право роздрібно́ї торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами.**

Аналогічна позиція викладена на загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі ІДД Міністерства доходів і зборів України.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію».

Сканкопія відповіді:

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНДОХОДІВ У ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

58013, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 200-А, тел. (0372) 54-54-99, факс (0372) 54-56-33,
e-mail: sta@cvukrtel.net, код ЄДРПОУ 38647067

21.03.2014 № 360/9/243-14/01-19 На № 36003/24 від 21.03.14

А/с 522 м.Чернівці, 58001

Про надання відповіді

Головне управління Міндоходів у Чернівецькій області на виконання доручення Міністерства доходів і зборів України від 18.03.2014 №6214/7/99-99-17-02-02-17, розглянуло Ваше звернення від 24.02.2014 року №3/0003127 та відповідно до ст.52 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року №2755-VI (далі по тексті – Кодекс) надає податкову консультацію.

Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою – підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, регулюється ст. 177 Кодексу.

Згідно із п. 177.2 ст. 177 Кодексу об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи – підприємця.

Відповідно до п. 177.4 ст. 177 Кодексу до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтвердженні витрати, що включаються до витрат операційної діяльності згідно із розділом III Кодексу.

Згідно із п. 138.1 ст. 138 розділу III Кодексу витрати, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування, складаються із витрат операційної діяльності, які визначаються згідно з п. 138.4, п. 138.6 - 138.9, пп. 138.10.2 - 138.10.4 п. 138.10, п. 138.11 ст. 138 Кодексу.

Відповідно до пп. «ж» пп. 138.10.6 п. 138.10 ст. 138 Кодексу включаються до складу валових витрат витрати, понесені на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів (крім тих, вартість та строк використання яких відповідають ознакам, встановленим для основних засобів розділом I Кодексу, та підлягають амортизації у складі нематеріальних активів), виданих державними органами для провадження господарської діяльності, в тому числі витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів на право здійснення за межами України вилову риби та морепродуктів, а також надання транспортних послуг.

Згідно з пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 цього Кодексу основні засоби – матеріальні активи, вартість яких перевищує 2500 грн. і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

Ліцензія на право здійснення роздрібною торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами видається терміном на один рік із шоквартальною сплатою платежу.

Отже, ліцензії на право здійснення роздрібною торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами з терміном дії один рік не відповідають критеріям, визначеним пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 Кодексу для основних засобів.

Враховуючи вищезазначене, фізичні особи – підприємці, які здійснюють діяльність на загальних підставах не мають права відносити на витрати суму платежу, сплачену за придбання ліцензії на право роздрібною торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами.

Аналогічна позиція викладена на загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі ІДД Міністерства доходів і зборів України (<http://10.80.130.130>).

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Перший заступник начальника

М.Д.Пердейчук

Вважаємо, що така позиція податкового органу є невиправданою та безпідставною. Компанією «Вікторія» здійснюватимуться всі необхідні дії для виправлення такого

стану речей.

Департамент податкового аутсорсингу

Компанії «Вікторія»

Підготовка декларації про доходи приватним нотаріусом

За положеннями Податкового кодексу України нотаріусів віднесено до особливої категорії платників податків – самозайнятих осіб, що провадять незалежну професійну діяльність. Відповідно, нормами Податкового кодексу встановлений і особливий підхід до оподаткування їх доходів.

Але, все по черзі.

Підпунктом 14.1.226 пункту 14.1 статті 14 ПКУ визначено, що самозайнята особа – це платник податку, який є фізичною особою – підприємцем або провадить незалежну професійну діяльність за умови, що така особа не є працівником у межах такої підприємницької чи незалежної професійної діяльності.

Незалежна професійна діяльність – це участь фізичної особи у науковій, літературній, артистичній, художній, освітній або викладацькій діяльності, діяльність лікарів, приватних нотаріусів, адвокатів, аудиторів, бухгалтерів, оцінщиків, інженерів чи архітекторів, особи, зайнятої релігійною (місіонерською) діяльністю, іншою подібною діяльністю за умови, що така особа не є працівником або фізичною особою – підприємцем та використовує найману працю не більш як чотирьох фізичних осіб.

Оподаткування доходів фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність здійснюється відповідно до положень статті 178 Розділу IV „Податок на доходи фізичних осіб” ПКУ.

Пунктом 178.2 статті 178 ПКУ передбачено, що доходи

громадян, отримані протягом календарного року від провадження незалежної професійної діяльності, оподатковуються за ставками, визначеними в пункті 167.1 статті 167 цього Кодексу, тобто за ставкою 15 відсотків бази оподаткування, а в разі перевищення десятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року, ставка податку становить 17 відсотків суми перевищення.

Згідно з пунктом 178.3 статті 178 ПКУ оподатковуваним доходом вважається сукупний чистий дохід, тобто різниця між доходом і документально підтвердженими витратами, необхідними для провадження певного виду незалежної професійної діяльності.

**Постановка на
облік в
регіональному
органі Міндоходів**

пункті 178.1
статті 178 ПКУ
зазначено, що
особи, які мають
намір здійснювати
незалежну
професійну
діяльність,
зобов'язані стати
на облік в органах
державної
податкової служби
за місцем свого
постійного
проживання як
самозайняті особи
та отримати
свідоцтво про таку
реєстрацію згідно
зі статтею 65
цього

Кодексу. Відповідно
до абзацу другого
пункту 65.1 статті
65 ПКУ фізичні
особи, умовою
ведення незалежної
професійної
діяльності яких
згідно із законом
є державна
реєстрація такої
діяльності у
відповідному
уповноваженому
органі та
отримання
свідоцтва про
реєстрацію чи
іншого документа
(дозволу,
сертифіката тощо),
що підтверджує
право фізичної
особи на ведення
незалежної
професійної
діяльності,
протягом 10
календарних днів
після такої
реєстрації
зобов'язані стати
на облік в органі
державної
податкової служби
за місцем свого
постійного
проживання.

У разі неотримання довідки про взяття на облік особою, яка провадить незалежну професійну діяльність, об'єктом оподаткування є доходи, отримані від такої діяльності **без урахування витрат**.

Для визначення бази оподаткування податком на доходи фізичних осіб розраховується середньомісячний оподатковуваний дохід.

Фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, зобов'язані вести облік доходів і витрат від такої діяльності та **подавати податкову декларацію за результатами звітного року** відповідно до цього розділу у строки, передбачені для платників податку на доходи фізичних осіб, тобто **до 1 травня** року, що настає за звітним.

Остаточний розрахунок податку на доходи фізичних осіб за звітний податковий рік здійснюється платником податку самостійно згідно з даними, зазначеними в податковій декларації.

При цьому **до 1 серпня року, що настає за звітним, самозайнята особа зобов'язана самостійно сплатити суму податкового зобов'язання**, зазначену в поданій податковій декларації (пункт 179.7 статті 179 ПКУ).

Нормами чинного ПКУ не передбачено конкретного переліку витрат для фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність. Основним критерієм для обґрунтування витрат, що зменшують дохід для визначення об'єкта оподаткування, є їх належність та необхідність для провадження незалежної професійної діяльності.

При цьому, доречно зазначити наступне.

Порядок правового регулювання діяльності нотаріату в Україні встановлюється Законом № 3425, абзацом другим статті 3 якого визначено, що нотаріус не може займатися підприємницькою або адвокатською діяльністю, бути засновником адвокатських

об'єднань, перебувати на державній службі або на службі в органах місцевого самоврядування, у штаті інших юридичних осіб, входити самотійно, через представника або підставних осіб до складу правління чи інших виконавчих органів господарських організацій, кредитно-фінансових установ, а також виконувати іншу оплачувану роботу, крім викладацької, наукової та творчої, у вільний від роботи час.

У зв'язку з викладеним, а також з метою забезпечення дотримання загальних принципів оподаткування, передбачених статтею 4 ПКУ, при визначенні сукупного чистого доходу доцільно враховувати витрати приватних нотаріусів, які пов'язані з організацією нотаріальної діяльності та обумовлені вимогами Закону № 3425.

На думку податківців, до витрат приватного нотаріуса можуть бути віднесені, зокрема, витрати з:

- оренди робочого місця нотаріуса, у тому числі його поточний ремонт, обладнання пандусу для під'їзду інвалідів;
- страхування цивільно-правової відповідальності приватного нотаріуса;
- технічного забезпечення діяльності робочого місця нотаріуса та його обслуговування:
 - а) охоронна та пожежна сигналізація;
 - б) металеві двері або металеві ролети;
 - в) металеві ґрати, захисні ролети та броньована ударостійка плівка на вікнах;
 - г) металеві шафи;
 - д) вогнестійкий сейф;
 - е) інформаційна вивіска;
 - є) обслуговування технічного обладнання (комп'ютери, у тому числі їх програмне забезпечення, принтери, сканер, ксерокс, факс, телефон тощо);
 - ж) підключення та користування мережею Інтернет без обмеження кількості провайдерів, включаючи мобільний

Інтернет;

з) телекомунікаційні послуги;

и) меблі;

– програмне забезпечення, користування електронною базою законодавства;

– встановлення, обслуговування та користування державними та єдиними реєстрами;

– виготовлення печатки, штампів з текстами посвідчувальних написів;

– витрати на придбання спеціальних бланків нотаріальних документів та ведення реєстрів для реєстрації нотаріальних дій, книг, журналів реєстрації (обліку), передбачених номенклатурою;

– витрати на придбання канцелярського приладдя (картонажі, архівні папки, твердий картон, канцелярський папір, технічні засоби для прошивання документів тощо);

**До уваги приватних
нотаріусів!**

Компанія «Вікторія»
зможє стати Вашим
надійним помічником
у підготовці
декларації про
доходи. Крім того, –
на умовах
аутсорсингу, –
пропонуємо
скористатись
послугами з ведення
обліку заробітної
плати/нарахувань та
утримань по
стажерах.

Вартість послуг:

- підготовки річної
декларації (разово)
– 1800 грн.;*
- обліку, звітності
по заробітній платі
найманих працівників
(в місяць, за одного
працівника) – 125
грн.*

За додатковою
інформацією
звертайтеся за тел.:
095-595-7777
044-223-7378
094-823-7378

*– витрати на забезпечення збереження документів нотаріального
діловодства;*

- проходження підвищення кваліфікації, участь у короткотермінових семінарах, міжнародних семінарах, симпозіумах, науково-практичних конференціях; удосконалення професійної майстерності; навчання в школі молодого нотаріуса; придбання та передплата юридичної літератури (книг, журналів, дисків, програм тощо);
- оплата праці та обов'язкові нарахування на фонд оплати праці помічників, секретарів, стажистів (найманих працівників);
- сплата внесків до Пенсійного фонду України, у тому числі на користь найманих працівників, та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- відкриття рахунків у банках та їх розрахунково-касове обслуговування (депозитні рахунки);
- витрати на поштові та кур'єрські послуги, необхідні для ведення нотаріальної діяльності;
- комунальні витрати (електро-, газо-, тепло-, водопостачання) на утримання робочого місця приватного нотаріуса, у разі якщо це нежитлове приміщення є власністю приватного нотаріуса;
- сплату щомісячних членських внесків нотаріусами на забезпечення нотаріального самоврядування, відповідно до статті 16 Закон України від 02 вересня 1993 року № 3425 „Про нотаріат” зі змінами та доповненнями.

Департамент бухгалтерського аутсорсингу

Компанія “Вікторія”